

RUTA HISTÒRICA

S'ofereix al visitant que gaudeixi de diferents punts d'interès del municipi que el transportaran a diferents moments de la història. S'explica des d'un punt de vista històric, què ha significat pel poble cadascun dels icones que formen aquesta ruta.

1 CASA CÉSAR A. TORRES

Adjunta a la Casa de la Vila; fou propietat de Cèsar August Torres, cofundador del Centre Excursionista de Catalunya i autor d'unes guies mítiques pels excursionistes.

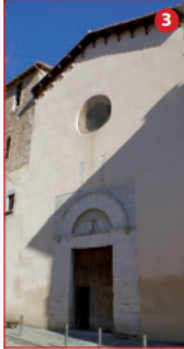
2 MONÒLIT PAU PUJOL

Monòlit dedicat a Pau Pujol per ser un gran defensor de la fe i la pàtria. El varen matar els francesos, el 5 d'octubre de 1794.

3 ESSLÉSIA DEL CARMÉ

Ubicada a la Vila de baix. Aquesta església, tal hi com el seu nom indica, va ser utilitzada com a convent de les carmelites. La seva construcció data del segle XIV.

4 CAL MARQUÈS

Aquest edifici va ser construït per Pere Ribes, propietari d'una farga a la població de Setcases. La vila de Camprodon li va atorgar el títol de Burgès Honrat (Títol nobiliari local). Posteriorment, la finca passa a ser propietat del seu nét, Marquès del Farràs, d'on li ve el nom de Cal Marquès.

5 ANTIC HOTEL GÜELL

Com la majoria dels edificis importants de Camprodon de principis del segle XX (1933). Fou construït per la família Surinyach. En Francesc Surinyach, constructor, també fou alcalde de Camprodon.

Al costat esquerre d'aquest edifici s'hi troba la casa on va néixer el músic-compositor Isaac Albèñiz. A la façana de la casa hi ha una placa que ho indica.

6 EL PONT NOU I LA PORTA DE Cerdanya

Construït a finals del segle XII i principis del XIII. És l'emblema de Camprodon. Pont d'un sol arc de 20.30 m. de diàmetre i una alçada de 13.90 m., des del carener a nivell d'aigua. El portal de Cerdanya, refet al s. XVI, era la porta d'entrada a les muralles del Castell de Sant Nicolau. Té l'escut de Camprodon de l'any 1362.

RUTA DE LES FONTS

Es pretén mostrar la bellesa de l'entorn natural que ofereix el municipi: fonts, passejos, camins, salts d'aigua, rius i rieres, flora i fauna, etc. Entorn natural que canvia radicalment en funció de l'època de l'any, mostrant tot el seu atractiu: el paisatge nevat i acollidor de l'hivern, les fulles caigudes dels arbres que cobreixen els camps a la tardor, l'espectacular gama de colors que ofereixen les flors a la primavera i el bon temps i ambient tranquil de l'estiu.

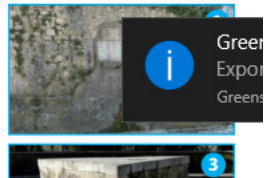
1 MARE DE LA FONT

D'original denominació, està ubicada a la Vila de Baix. El lloc és bonic, tranquil i agradable. Font d'aigua fresca i abundosa. Gravada en el gran mur des d'on surt la font, hi ha una bonica estrofa de Mn. Jacint Verdaguer, del seu poema Canigó.

2 FONT DE LA CORDERA

Es troba a la part alta del

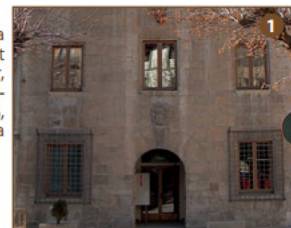
Green
Expo
Green

RUTA ARQUITECTÒNICA

Es proposa un recorregut pels punts d'interès arquitectònics del poble. El conjunt de la ruta intenta mostrar l'evolució arquitectònica que ha experimentat el poble fins als nostres dies. Es vol explicar a l'usuari del triptic, la identitat d'un poble com Camprodon: petit, turistic, pirinenc, fred, fronterer, acollidor, etc.

1 AJUNTAMENT DE CAMPRODON

Casa de la vila (sXVI-XVII). Hi ha una rèplica al Poble Espanyol de Barcelona. Edifici molt característic del gòtic català. A l'interior, hi ha un quadre de Manel Surroca que representa la llegenda dels TRES PEREGRINS, segons l'obra literària del poeta Joan Maria Guasch.

2 EDIFICI EL MOLÍ

1921. Façana del molí, casa tradicional de la família Ros, que tingueren una important farinera a la plaça del Dr. Robert. Tot seguit, al Passeig de la Muralla nº20, tenim els Cavalls ornamentals de Can Titus. Autor Joaquim Claret (1879-1964), escultor i fill de Camprodon; hi ha altres cases al c/valència, amb obres seves.

3 EDIFICI DE LES MONGES

1912. Casa d'estil modernista-historicista. Aquesta casa, coneguda com a Can Suris, fou, en el seu origen, un magatzem de vins i licors de Jaume Serra, de Vilafranca del Penedès. L'arquitecte fou Josep Renom i Costa, el qual té la majoria de la seva obra a Sabadell, on hi ha un carrer amb el seu nom.

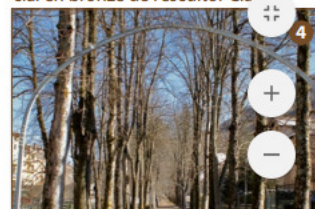
5 CAN ROIG

Edifici modernista de gran presència i riquesa ornamental. Actualment, presenta un estat avançat de deteriorament; està protegit, no s'hi pot fer cap tipus d'actuació.

4 PASSEIG DE LA FONT NOVA

Fou construïda seguint el curs del riu Ritort. Lloc on hi ha les cases dels primers estiujants de l'any 1880. La font Nova fou la primera zona residencial de Camprodon als inicis del segle XX. La primera casa, Can Pomar, és de l'arquitecte Josep Vilaseca, (l'autor del Arc del Triomf de Barcelona); els detalls ornamentals són idèntics. Can Vincke: 1890, reformes 1928. Els Vincke, industrials d'origen alemany, portaren una construcció de característiques germàniques. Ca l'Oliveda: foren els primers estiujants de Camprodon, aficionats com eren a la caça. Can Torrent: família vinculada amb la Casa Reial espanyola. Aquí va sojornar l'actual Rei Joan Carles. A la part alta del passeig hi ha el monument al Dr. Robert. El primer monument se l'endugué l'aiguat de l'any 1940. L'actual és de Josep Alemany Barris, arquitecte. Es va recuperar la placa inicial en bronze de l'escultor Claret.

d'aigua fresca i abundosa. Gravat en el gran mur des d'on surt la font, hi ha una bonica estrofa de Mn. Jacint Verdaguer, del seu poema Canigó.

2 FONT DE LA CORDERA
Es troba a la part alta del carrer València . Li dona el nom, el fet que es fabricaven cordes al seu voltant, al costat del riu.

3 FONT NOVA

Situada a la Vila de Dalt. A l'esquerra del Ritort, es troba el Passeig de la Font Nova. Curiosament, la barana que l'envolta es va fer amb somiers dels llits de l'hospital, en temps de la Guerra. Al capdamunt de tot, s'arriba a la plaça, on hi ha la font i el monument al Dr. Robert.

4 FONT DEL BOTÀS
Ombrívola sota els plàtans. El sobrant de la seva aigua, omple una bassa que, antigament, servia pel regadiu dels camps.

5 FONT DE SANT PATLLARI
El lloc és molt bonic i ben ombrejat, forma un clos envoltat per uns bancs de pedra. Els tres abundosos dolls d'aigua van sortir, segons la llegenda, quan l'ase que portava les Relíquies del Sant, en arribar en aquest lloc, donà tres cops a terra amb una pota.

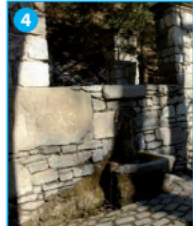
7 TORRE DEL RELLOTGE

Torre quadrada adossada a la muralla de l'antic castell de Sant Nicolau, ubicat al Puig de les Relíquies. Construït l'any 1761, encara a dia d'avui dona les hores a través de dues campanes.

8 MONESTIR DE SANT PERE

Construït al segle XII, sobre un antic temple dedicat a Sant Pere, d'estil romànic, amb planta llatina i cinc absis quadrats. Sobre el creuer, hi ha una cúpula revestida exteriorment per una llanterna octogonal, que sustenta el campanar de base quadrada i dos pisos d'alçada. Havia existit un claustre destruït pel terratrèmol de 1428. Reconstruccions al 1897 i 1933.

7 FONT DEL VERN

Troblem la font rodejada d'arbres centenaris, el lloc és molt bonic i fresc a l'estiu. Hi ha una descripció del lloc feta pel poeta Joan Mª Guasch.

6 FONT DEL BOIX
Des de la Font de Sant Patllari es pot pujar a la del Boix. Està situada a 1072 m d'altitud. L'aigua hi és fresca i molt bona; té la fama de no fer mal. El lloc i els voltants són privilegiats, amb unes vistes panoràmiques.

9 ESGLÉSIA DE SANTA MARIA

A Camprodon, es troba la primera menció documental d'una església dedicada a Sta. Maria l'any 1017, però d'aquesta primera església no en queda res i se sap que no ocupava el lloc que ho fa l'actual. L'església que tenim davant és del segle XIV. Durant aquest segle i el següent, s'haurien construït els murs del presbiteri amb les quatre capelles laterals i, fins i tot, les del fons de l'església, tot d'estil gòtic. Durant el S. XVII, s'haurien reformat les voltes del presbiteri i de la nau. La capella lateral del front del portal, les dues properes al presbiteri i la dels Dolors foren edificades al primer quart del S. XVIII.

10 ESCULTURA PIANO SUITE

Plaça de la Forcarà; el 14 d'agost de 1997, s'inaugurà el monòlit PIANO SUITE, obra de l'escultor Alfons Alzamora i Gras, besnét d'Isaac Albèñiz. Aquest monòlit representa un piano amb els dits damunt el teclat. És realitzat amb ferro oxidat i adquireix un color natural que fa que es confongui amb els colors del paisatge.

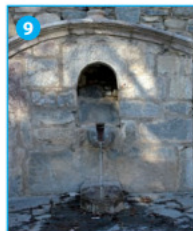

9 FONT DEL MONESTIR

Aquestes tres fonts abastien d'aigua el poble. Foren fetes a l'Edat Mitjana. Es caracteritzen per tenir una bola al cim de la font. Se'n troben del mateix estil a tot el Nord d'Espanya.

8 FONT DE LLANDRIUS
Amb direcció a Molló, sobre el Camp de Futbol, seguint el camí sota l'antiga masia de Can Pascal, es troba la Font.

10 FONT DE LA FORCARÀ

Sortint del Pont Nou, pujant per l'esquerra del riu Ter, en pocs moments s'arriba a la font.

Què de...
1 Els ro...
pi el...
Ju ve...
an d...
co lia...
L'a Bc...
tit ut...
pr m...
l'e ria

3 Hi t...
teix...
gra...
En j...
mu...
del...
llès

TAMBÉ

BEGET

RUTA DELS SANTS

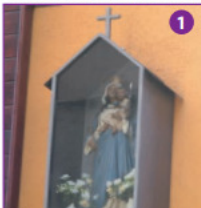
Quan es van començar a fer habitatges fora de la muralla, per a protegir-se es van posar capelles de Sants i Verges a les façanes de les cases i invocar, així la seva ajuda. Estaven situades al principi dels carrers. Amb el pas dels temps, s'ha consolidat la seva ubicació.

1 VERGE MARIA AUXILIADORA

Els atributs que presenta la imatge són la corona i el ceptre com a dignitat reial i escut al pit amb creu. Els elements iconogràfics són els corresponents a la visió que descriu Sant Joan Bosco. L'any 1571, els turcs amenaçaven d'envair tot Europa. El dia 7 d'octubre, amb auxili de Maria, la flota naval de Juan d'Àustria venç als turcs a Lepant; sant Pius V consagra aquest dia. El nom de "Maria Auxiliadora dels cristians" es difon entre el poble. L'any 1860, la Verge s'apareix a Sant Joan Bosco i li diu que vol ser honorada amb el títol d'Auxiliadora. Antigament, era costum ubicar una imatge de Verge, Sant o Àngel protector als portals de les poblacions emmurallades. A la nostra Vila, la proximitat a l'entrada de la zona emmurallada, refermaria l'advocació i localització.

2 SANT CRISTOFOL

Amb certesa se sap poc del sant. Va ser màrtir a finals del segle III durant la persecució de Deci. La seva llegenda prové del seu nom Cristoforus: el que porta a Crist, és ben coneguda. Un ermità li va aconsellar que l'esperés a la vora d'un riu i que, per fer temps, es dedicés a creuar a coll, a l'altra riba, gent amb impossibilitat de fer-ho. Amb un bastó nuós a la mà dreta, i el nen Jesús a l'espatlla, el que es disposa a traslladar l'altra riba d'un riu. Entre altres patronatges té els de viatgers i dels automobilistes.

1

2

3

3 VERGE DE MONTSERRAT

Hi ha tota una iconografia de la Mare de Déu de Montserrat; el creador de la mateixa sembla ser un monjo benedictí, fra Juan Rizzi, que es repeteix i arriba fins als gravats populars, tenint molt d'èxit. Sembla l'utilitzada per l'artista de l'actual. En primer terme, voltada per nens de l'Escolania, amb sotana i tocant instruments musicals. Al fons, la muntanya de Montserrat amb espectacular iconografia. L'autor del plafó, on hi ha la seva signatura, va ser l'artista barceloní Salvador Sunet Urgellès (1891-1949) que figura al Diccionari d'Artistes de Catalunya J.F.Rafols.

4 SANT ROC

Descendent d'una família rica de Montpel·lier, repartí les seves riqueses i va emprendre peregrinació a Roma. Exercint la caritat amb els empestats, es va contagiar del mal. Retirat a una muntanya, un gos li portava el menjar fins que un àngel el va curar. Imatge amb força elements iconogràfics, porta barret de vol ample i hàbit de pelegrí amb petxines i bordó amb carbassa. El seu atribut inseparable és el gos amb un pa a la boca. Morí l'any 1327. L'any 1654, el poble de Camprodon es trobava assolit per la pesta, la intervenció del sant va fer que els mateixos li dediquessin la capella.

5 VERGE DEL PORTAL

Imatge de la Verge, dreta amb el fill al braç esquerre i amb postura d'acolliment o rebuda. El nom del carrer actual era amb anterioritat, el d'Albareda, que arribava de l'arcada del Pont Nou fins a un portal dit de l'Albareda que tancava la muralla. Possiblement, la ubicació de la Verge era dit portal i va ser traslladada durant el seu enderrocament.

6 SANT BARTOMEU

Escultura exempta de cos sencer, talla directa, imatge de l'apòstol a l'escena del seu martiri en la qual el sant és decapitat viu. A partir del segle XIII se'l representa nu de mig cos, lligat a un arbre i la seva pròpia pell penjant d'un braç. A la imatge, s'observa haver-se produït el degollament de la part del tors. Escultura esculpida per l'artista camprodoní Manel Surroca Claret (1917-2007).

7 SANTA ROSA DE LIMA

Nascuda a la ciutat de Lima (Perú), l'any 1586; morí jove, després de moltes malalties, el 1617. Descendència espanyola. Va ser la primera santa americana. El seu nom era Isabel, però de petita la van anomenar Rosa pel color de les seves galtes. Es coronava d'espines per imitar al Senyor. La trobem representada amb corona de roses i una rosa a la mà, amb la mirada amunt. Destaca la dolçor del rostre. Restaurada fa poc temps, el color de l'hàbit deuria ser blanc i negre (dominic).

5

6

7

BÉ US RECOMANEM...

ROCABRUNA

8 SANT ANTONI DE PADUA

Frare franciscà company de Sant Francesc d'Assís i predicador. Morí al 1231, a Pàdua (a prop de Roma), als 36 anys. Es doctor de l'església. Predicava amb molta facilitat i es coneixia per "l'advocat dels pobres" donada la temàtica dels seus sermons. A la imatge és representat amb l'hàbit franciscà cenyit amb cordó, nen Jesús al braç, assegut sobre un llibre i amb la mà que beneeix. El braç dret de Sant Antoni amb actitud d'acollida. Té el patronatge dels viatgers, motiu probable de la seva ubicació al començament d'un camí. La festa és el 13 de juny.

9 SANT RAMON NONAT

Natural de Portell, Lleida. Neix l'any 1204 i mor a Cardona el 1240. Va ser dels primers d'entrar a l'Ordre de la Mercè. El nom de Nonat (que no ha nascut) és donat perquè va ser extret del cos de la seva mare morta el dia abans. Pròpiament no va ser màrtir, però va haver de suportar presó i turments. Vésteix hàbit mercedari, amb l'escut de l'ordre sobre el pit. Porta a la mà dreta custòdia per haver rebut la comunió de mans d'un àngel a l'hora de la seva mort. És conegut per estudis de la molt alta taxa de mortalitat infantil al segle XVIII i XIX, al nostre poble de Camprodon. És possible que per aquest motiu, sigui patró de les embarassades, parteres i llevadores, la devoció a la nostra Vila. La festivitat és el dia 31 d'agost amb animada celebració festiva a la plaça on està ubicat el sant.

10 SANT GIL

La placeta on es troba es deia de Sant Gil. Nascut al segle VI, originari d'Atenes. Repartí els seus béns, peregrinà per Orient i després arribà al sud de França. El bisbe d'Arles li va prendre el vots i va començar la vida d'anacoreta. Retirat a un bosc, s'alimentava amb la llet d'una cérvola. Més tard, el rei que va conèixer el sant en una cacera, al trobar la cérvola ferida per una fletxa als peus de Sant Gil, va decidir fundar un monestir del que Gil va ser el primer Abad.

6 URBANITZACIÓ LA CAMPA

1991-2001. Sinònim del creixement del municipi, amb la proliferació de nous barris, majoritàriament de segona residència. Destaquen les combinacions de pedra i fusta d'alta qualitat en aquestes edificacions, que li donen al poble un perfil de zona pirinenca de prestigi.

9 PASSEIG MARISTANY

S. XX, Reurbanització 2009. El passeig és majestuós, a l'igual que les cases que l'envolten; hi han treballat arquitectes del s. XX de gran prestigi com Durán i Reynals, Coderch, Mitjans Sagnier, etc.

10 HOTEL CAMPRODON (ANTIC HOTEL RIGAT)

Hotel i Jardins del Rigat. 1914, jardins 1948. S'ha de destacar l'atmosfera que es viu a la planta baixa. Hotel Rigat, antigament estava ubicat a l'edifici actual de Can Rovira, enfront de la plaça. L'immoble actual és de l'arquitecte Juli M. Fossas. La construcció del costat, coneguda com a Can Bombita, fou propietat d'un famós torero de l'època. Més tard, fou el Cinema Rigat. Els jardins del Rigat foren projectats per l'arquitecte Mitjans a l'any 1940.

7 HOSPITAL GERIÀTRIC

Hospital Municipal. 1931-32, ampliacions 1979 i 2009. Hi ha dos quadres del pintor Dàrius Vilàs. Arquitectes Jaume Torres Grau, Josep Torres Clave. Hi ha un quadre important de Manel Surroca "Les edats de la vida".

8 ANTIGA FÀBRICA GALETES BIRBA

1929. Edifici on antigament es feien les galetes; té adossat un jardí de malflores.

